

שרוני,

כשמאיר בנאי כתב את השיר אהבה קצרה, כנראה שלא ידע שכתב עליך –
את היית יפה כל כך אז במסיבה, בעיניך הכחולות הצעת לי אהבה.
אבל זה סיפור נוסף של אהבה קצרה והאש שבערה כמעט מיד כבתה.
כאן דרכינו נפרדות.

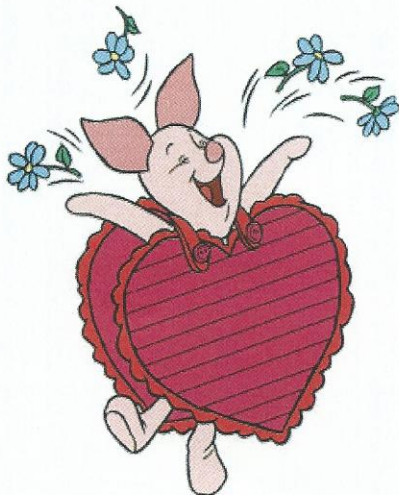
בובי! יפה שלנו!

אישיות בלונדינית ומתוקה, מלאה אהבה חמלה וחום, חבילת קיטש מהלכת. היית הלב והמרכז של כולנו.

בלימודים היית המקור הבלתי נדלה למחברות מסודרות וצילומים, זה והבלונד היו סימני ההיכר שלך במחלקה. אבל לא היית מהחרשניות, תמיד בילינו בדשא ורקדנו במסיבות, חגגנו ושתינו והיית תמיד מלאה צבעוניות וקופצניות. גם אחרי שסיימנו את התואר, המשכנו לחלוק המון רגעים של כיף ושמחה, ימי הולדת, חגים, חתונות, לידות והיום אנחנו חווים בפעם הראשונה – פרידה אמיתית, כאב אמיתי.

עזבת אותנו אבל אני אומרת שלא הלכת. זה רק עניין של צורך הסתכלות - אני אומרת שהעולם הרוויח זר של אור קורן למשך 30 שנה. זרית בנו אושר ואהבה וזכינו לקבל אותם ממך, גם אם לתקופה מוגבלת. את בעיני הסמל לחיוך, חום, אומץ, גבורה, עקשנות, לחימה ועוצמה ואור.

אז אני אומרת תודה על מי שאת ומי שהיית ועל מי שלעד תשארי בליבנו. לא באמת הלכת. נשארת צעירה ויפה לנצח!

שלמה ארצי שמאוד אהבת, גם הוא שר לך.

זה שיר פרידה, אז בואי רק אמרי שלום.

אני אומר תודה, את יודעת שחלום סופו להתגשם,

אני אומר תודה ואחר כך נושק.

כמו חופים שים עוזב אני עובר עכשיו ממך.

בין דמעות ובין כאב, אני הולך אני...

זה שיר פרידות, תמיד אומרים בין השורות.

שכמו חידות, פרידות גם הן אינן פתורות.

אין בי מנוחה, רוחך שבי גם היא בוכה.

אני אוהבת אותך תמיד!

רינה